

ISUS KOJI NAS POTIČE NA POMIRENJE

Ciljevi:

- prihvatiti Isusov poziv na pomirenje (često nam je neprihvatljivo praštati napose onima koji su nas teško povrijedili)
- doživjeti opraštanje kao snagu, moć, pozitivnu superiornost nas zlom
- opraštanje je temelj za izgradnju zajedništva – njime rušimo zidove i premošćujemo ponore među ljudima

Želio bih večeras razmišljati o Isusovom pozivu na pomirenje. Opraštanje i pomirenje je česta Isusova tema. On u raznim prigodama naglašava da treba uvijek opraštati. Nama je međutim teško opraštati. Teško nam je opraštati iz više razloga. Prije svega jer smo ranjeni nepravdama. Ranjenost se u nama buni protiv onih koji su nam nanijeli nepravdu. Želimo da i oni osjete dio boli koji mi nosimo jer pretpostavljamo da će nam tada biti lakše. Drugi razlog zbog kojeg nam je teško opraštati jest u tome što nam opraštanje izgleda kao slabost, popuštanje jačemu, nešto što nalikuje na puzavnost i poniženost. Svijet nam nameće logiku jačega, a to znači da bolje prolazi onaj koji je jači, nametljiviji, tvrdi. Narodna izreka to potvrđuje: *Tko je jači taj kači ili Tko leži ne bježi*. Nažalost svjedoci smo kako se ova narodna poslovice u stvarnosti sve više obistinjuje.

Otvorimo se večeras Isusovim riječima kako bismo doživjeli opraštanje kao snagu, moć, pozitivnu superiornost nad zlom i onim koji ga čini. Kad opraštamo najslabiji smo Bogu koji uživa u praštanju. Opraštanje je temelj našeg zajedništva jer opraštanjem rušimo zidove, premošćujemo ponore među ljudima.

TRI RAZINE POMIRENJA:

1. Pomiriti se sa samim sobom

Motivacija:

- što to znači pomiriti se sa samim sobom?
- može li čovjek biti u svađi sa samim sobom?

Mnogi ljudi danas žive nepomireni. Ne mogu se pomiriti s time da im je život tekao drugačije nego što su planirali. Očajavaju nad vlastitom sudbinom, zbog razočaranja koja im je donio život. U

svađi su sa samima sobom. Ne mogu prihvatiti sebe. Rado bi bili drugačiji, inteligentniji, uspješniji, vredniji ljubavi. Htjeli bi ljepše izgledati. Imaju točno određenu sliku kakvi bi htjeli bit.

- kada bi mogao kod sebe mogao nešto promijeniti, što bi promijenio?

Biblijskim rječnikom mnoge ljude možemo usporediti s «putnikom iz Jeruzalema u Jerihon koji je opljačkan, izudaran, ostavljen polumrtav». Često susrećemo osobe koje su slomljene, neraspoložene, bezvoljne da djeluju pozitivno. Što bi Gibboni rekao: «Život me umorio!» Sanjali su o jednom životu, a život im je ispaio sasvim drugačiji.

Pomiriti se sa samim sobom znači pomiriti se s time da sam takav kakav sam postao. Izgladiti sukobe različitih potreba i želja koje me razdiru. Dokinuti raskorak koji je u meni nastao između moje idealne slike i moje realnosti. Umiriti uznemirenu dušu koja se stalno buni protiv moje stvarnosti. A to znači prihvatiti ono što mi teško pada, prihvatiti svoje pogreške i slabosti, blago se odnositi prema samome sebi, prema onom što proturječi mojoj idealnoj slici. Isus nije tražio idealne učenike, nego one koji su bili svjesni svoje ograničenosti, ali ih ista nije sputavala. Primjer sv. Petra: «Odlazi od mene Gospodine grešan sam čovjek», «Ako se doista svi pokolebaju zbog tebe, ja se neću nikad pokolebati».

Dok god živim, dokle god sam na putu trebam se miriti sa unutarnjim protivnikom, odnosno sa svojim sjenama koje bih najradije previdio.

2. Pomiriti se s bližnjima

«Ako dakle prinosiš dar na žrtvenik pa se ondje sjetiš da tvoj brat ima nešto protiv tebe, ostavi dar ondje pred žrtvenikom, idi i najprije se izmiri s bratom, a onda dođi i prinesi dar.» (Mt 5,23-24)

Svaki puta kad se obraćam Bogu kroz, molitvu, liturgiju, sakramente, moram najprije biti načistu o svojem odnosu prema bližnjemu. Ako je tu netko tko ima nešto protiv mene, moram najprije biti spreman na pomirenje. Možda sam nesvjesno uvrijedio drugoga. Možda njegova povrijeđenost zbog mene počiva samo na nesporazumu. Bilo kako bilo, prije nego što se obratim Bogu, moram raščistiti svoj odnos prema bližnjemu svome. Zato uvijek na početku sv. Mise imamo ispit svijesti i molitvom *Ispovijedam se* želimo se izmiriti drugima.

No, što učiniti ako drugi uopće ne želi pomirenje, ako na mene projicira svoje vlastite probleme? Ja mogu učiniti ono samo ono što je meni moguće. Ako se drugi ne želi pomiriti to je njegova stvar. Ja trebam iskreno pogledati koji je moj udio u sukobu i za njega se pokajati, a ako je moguće tražiti oprost. Nas najviše boli ako se napeta situacija ne rješava brzo. Ponekad je pomirenje s bližnjim dugotrajni proces u kojemu je važno biti strpljiv i izbjegavati nove sukobe. Onoga koji uporno želi ostati u mržnji trebamo donositi Isusu u molitvi. Svaki puta kada se pojave negativne misli prema nekome tko nas je povrijedio dobro je te misli predati Isusu. Nismo mi ti koji trebamo nekoga suditi prepustimo to Bogu.

Isus nas govori kako ne smijemo gledati svoj odnos prema Bogu bez svojega odnosa prema ljudima. Najljepši dar kojega možemo Bogu prinijeti u molitvi jest dar praštanja i pomirbe s drugima.

3. Ljubav prema neprijateljima

«Čuli ste da je rečeno: Ljubi svoga bližnjega i mrzi svoga neprijatelja! A ja vam kažem: Ljubite svoje neprijatelje i molite za one koji vas progone, kako biste postali sinovi svoga Oca nebeskog, koji čini da njegovo sunce izlazi nad zlima i dobrima, i da kiša pada pravednima i nepravednima. Ako ljubite one koji vas ljube, kakvu će te plaću imati? Zar i carinici ne čine isto? Ako jedino svoju braću pozdravljate, što izvanredno činite? Zar i pogani ne čine isto? Dakle: budite savršeni kao što je savršen vaš Otac nebeski.» (Mt 5,43-45)

Motivacija:

- kakvu reakciju u tebi budi ovaj tekst?
- misliš li da je ljubav prema neprijateljima ima smisla?
- znači li ljubav prema neprijatelju drugome dopustiti da radi što hoće?

Riječ o ljubavi prema neprijatelju oduvijek je doživljavala najveće odobravanje i odbijanje istovremeno. Jedni u tome vide prednost Isusova nauka, drugi ga smatraju kobnim, pretjeranim zahtjevom.

U ljubavi prema neprijatelju trebaju učenici nasljedovati Boga koji daje da njegovo sunce izlazi nad zlima i dobrima. On je u dobrima vidio sklonost prema zlu, a u zlima čežnju za dobrim. Oboje je prihvatio, i jednima i drugima pokazao put u život.

Ljubav prema neprijatelju na znači da nam se sviđa sve što nam drugi čine. To u prvom redu znači da se ne damo uvući u

neprijateljstvo. Ako se netko bori protiv mene kao neprijatelja, ja ne smijem odmah reagirati neprijateljski. Inače će me drugi snažno prisiliti na neprijateljstvo.

Prvo što je potrebno jest uvidjeti zašto me drugi gleda kao neprijatelja. Možda u meni vidi svoje vlastiti probleme. Jer ne može prihvatiti sama sebe, on se bori protiv onoga u meni što kod samog sebe odbija. Kad to prozrem, tada drugi neće biti moj neprijatelj. Ja u njemu gledam čovjeka koji čezne za ozdravljenem i prihvaćenošću. Tako mogu u njemu susresti slobodu. Neki misle da je ljubav prema neprijatelju naporna. Prema Anselmu Grunu je veći napor mrziti neprijatelja. Jer tada neprijatelj određuje moje vlastito raspoloženje i moje ponašanje. Ljubiti neprijatelja znači slobodu. Ja drugoga gledam ne kao neprijatelja, nego kao čovjeka koji čezne za prijateljstvom.

Molitva:

- Jesi li pomiren sa samim sobom?
- Što kod samoga sebe ne možeš prihvatiti i gdje si ljut na samoga sebe? (predaj to Isusu i prihvati to kao dio sebe)
- Ima li ljudi prema kojima osjećaš uskipjeli bijes?
- S kime bi se rado pomirio
- Izreci sada molitvu blagoslova za tu osobu, neka to bude tvoj prvi korak. Bog ti može dati snage da zatražiš razgovor, pokažeš gestu pomirenja to je tvoj drugi korak.
- Na kraju zamoli Isusa da tvoje misli, riječi i djela budu one koje donose ozračje pomirenja, a ne ozračje razdora.